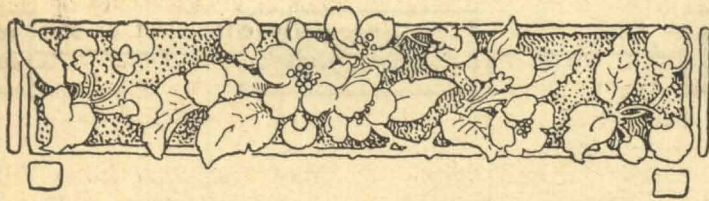


# En Kvindes Ære

Drama i 1 Forspil og 2 Akter

Iscenesat af Einar Zangenberg





# En Kvindes Ære.

Drama i 1 Forspil og 2 Akter.

Iscenesat af Einar Zangenberg.

HOVEDPERSONERNE:

Den gamle Præst . . . . .	Frederik Christensen
Præstefruen . . . . .	Ella la Cour
Marie, deres Datter . . . . .	Edith Psilander
Jørgen Trolle, Godsejer og Ritmester	Einar Zangenberg
Løjtnant Hoffmann, hans Ven. . . . .	H. C. Nielsen

Ritmester Trolle er en hyppig Gæst i den gamle Præstegaard, og han bliver bestandig modtaget med uskrømt Glæde af den lille lykkelige Familie. Trolles Besøg gælder dog ikke saa meget den hyggelige gamle Præst og hans trofaste Hustru som deres henrivende Datter Marie, og den unge Pige gengælder Ritmesterens Hengivenhed.

Marie er ret et Naturens Barn; altid færdes hun ude. Er hun ikke i Haven for at passe Blomsterne eller plukke Frugterne, kan man træffe hende paa Jagt i Vildmosen eller paa Fiskeri i Aaen, og netop hendes frie og frejdige Væsen er Aarsag til Trolles Beundring for hende.

En Dag er Marie paa Andejagt i Vildmosen, og netop som hun skal til at skyde efter en Flok Vildænder, falder et andet Skud. Hun lytter forbavset. Da plasker det i Sivene, en Jagthund kommer svømmende med en Vildand i Munden, og kort efter ser hun Ritmester Trolle komme roende i en Baad. De Unge bliver enige om i Forening at fortsætte Jagten.

I den besynderlige vilde Natur, paa den lune Efteraars-

dag, hvis Ro og Fred kun afbrydes af Vildgæssenes og Hejrnernes Skrig, bliver de to Unge forlovede. Det er som om Skæbnen havde bestemt det saaledes, at disse Naturens Børn skulde binde deres Fremtid sammen, netop medens de befandt sig i deres rette Element — den frie Natur.

5 Aar er gaaet. Trolle og Marie bor paa deres Villa lige i Udkanten af København, og deres lykkelige Ægteskab er blevet endnu lykkeligere, efter at de for 4 Aar siden fik en lille Søn.

En af Trolles Venner, ved Navn Løjtnant Hoffmann, er en hyppig Gæst i Trolles Hjem. En Aften i Officers-Klub-



ben gør Hoffmann Tilnærmelser overfor Marie. Hun viser ham bort, dog ikke tilstrækkelig bestemt, da hun nemlig ikke vil have, at hendes Mand skal lære sin bedste Vens slette Opførsel at kende.

Da Trolle nogle Dage efter i Tjenesteanliggender maa rejse bort fra Byen, gentager Hoffmann sine Tilnærmelser. Men denne Gang bliver han kort og godt vist ud af Marie.

I en stille Aftentime sidder Marie i sit Kabinet og tænker paa sin Mand. Hun skriver et lille rørende Brev til ham og faar det netop afsendt, da hun modtager en Billet fra Løjtnant Hoffmann, der bønligt anmoder hende om en



Samtale straks. Marie, der tror, at han vil bede om Tilgivelse, for at han stadig kan komme i Huset hos dem, ta-



4



ger imod ham. Men Hoffmanns Hensigt har kun været endnu et Tilnærmelsesforsøg overfor Marie.



5

Da hun atter viser ham bort, farer han op i Hidsighed, griber hende, og trykkende hende til sig kysser han hende heftigt. I det samme staar Trolle i Stuen. Han har villet overraske sin Hustru og derfor intet meddelt om sin Hjemkomst. Rasende river han Hoffmann bort fra Marie, og Løjtnanten forsvinder skyndsomst; men sin Hustru, som han tror skyldig i Utroskab, værdiger Trolle ikke et Ord.

Marie forstaar hans Tanker. Dybt bedrøvet over, at hendes Mand, som hun elsker saa højt, kan tro noget saadant om hende, tro, at en Kvindes Ære kan være saa lidet værd, vil hun ikke engang forsøge at retfærdiggøre sig, og fortvivlet forlader Marie sit Hjem. For at tjene til Livets



Ophold søger hun Engagement ved Scala-Teatret, og paa Grund af sit kendte Navn, som Direktøren mener vil være en stor Attraktion, faar hun straks et favorabelt Tilbud.

Nogen Tid gaar. I Avisen læser Trolle Sensations-Nyheden om, at hans Hustru samme Aften skal debutere i Scala-Teatret. Bedrøvet sidder han og tænker paa sin tabte Livslykke. Da modtager han først nu det Brev, som Marie afsendte til ham kort før han kom hjem. I Brevet ser han tydeligt sin Hustrus Hengivenhed, og han indser, at det er ham, der har taget fejl. Han vil nu forsøge at gøre alt godt igen; dog paa hvad Maade, det skal ske, ved han endnu

isere. Han begiver sig til Scala-Teatret, og den første, han kke, er Løjtnant Hoffmann, der sidder i Sidelogen med et sløtjnde Selskab.

I et af Varietéens Paaklædningsværelser sidder Marie. Hun er i en Dragt som florentinsk Sanger, og hun øver sig i de Sange, som hun, til Akkompagnement af sin Luth, vil foredrage for Publikum. Da modtager hun en uforskammet ndbydelse fra Løjtnant Hoffmann til at møde ham efter Forestillingen. Hun bliver rasende ved Tanken om denne Mand, der har ødelagt hendes Livslykke og bestandig forfulgt hende med sine Tilmærmelser, og som nu sender hende denne sidste Fornærmelse. Hadet blusser op i hende, hun



vil have Hævn over ham; hun griber en Revolver og forader i Hast sit Værelse.

Trolle har imidlertid besluttet sig til at opsøge sin Hustru. Han vil forsøge at afværge hendes Opræden, og han faar Tilladelse til at gaa op til Omlædningsværelserne.

I Mellemtiden er Marie gaaet ned paa Scenen, Det er i Pausen mellem første og anden Afdeling, og i en af Logerne ser hun Hoffmann kurtisere en Dame ved sin Side. I et Øjeblik, hvor Marie er alene paa Scenen, stikker hun Løbet af Revolveren ud igennem Kighullet, et Skud knalder, og Hoffmann synker haardt saaret om. Marie taber i Ræd-

sel over sin Gerning Revolveren og flygter tilbage til sit Værelse.

Trolle, der i Mellemtiden ingen har truffet i Værelset, gaar ned paa Scenen for at forsøge at træffe hende dér. Han finder Revolveren og hører Spektaklet ude fra Tilskuerpladsen, hvor der raabes paa Læge og Politi; han ser den saarede Hoffmann i Logen og forstaar nu alt. Medens han som forstenet staar med Revolveren i Haanden og Tankerne krydser gennem hans Hjerne, kommer Personalet løbende til. De ser Trolle og antager straks ham for Morderen. Han bliver grebet og ført afsted — netop forbi Maries Paaklædningsværelse. Da hun ser, at Trolle føres bort, styrter hun frem og angiver sig selv som Morderen, men han støder hende bort og paatager sig Skylden alene.

De føres begge i Fængsel, men da Dommen nogen Tid efter falder, og alle Sagens Punkter er opklarede for Edsvorneretten, lyder Dommen paa Frifindelse.

Lys og Lykke hersker atter over Maries og Trolles Liv.

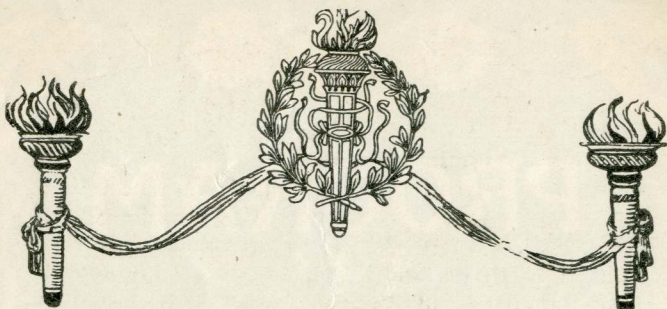


PROGRAM  
FOR



KINOGRAFEN

FREDERIKSBERGGADE 25  
KØBENHAVN  
TELEFON 7606



# En Kvindes Ære.

Drama i 1 Forspil og 2 Akter.  
Iscenesat af Einar Zangenberg.

HOVEDPERSONERNE:

Den gamle Præst . . . . .	Frederik Christensen
Præstefruen . . . . .	Ella la Cour
Marie, deres Datter . . . . .	Edith Psilander
Jørgen Trolle, Godsejer og Ritmester	Einar Zangenberg
Løjtnant Hoffmann, hans Ven . . . .	H. C. Nielsen

Ritmester Trolle er en hyppig Gæst i den gamle Præstegaard, og han bliver bestandig modtaget med uskrømtet Glæde af den lille lykkelige Familie. Trolles Besøg gælder dog ikke saa meget den hyggelige gamle Præst og hans trofaste Hustru som deres henrivende Datter, Marie, og den unge Pige gengælder Ritmesterens Hengivenhed.

Marie er et ret Naturens Barn; altid færdes hun ude. Er hun ikke i Haven for at passe Blomsterne eller plukke Frugterne, kan man træffe hende paa Jagt i Vildmosen eller paa Fiskeri i Aaen, og netop hendes frie og frejdige Væsen er Aarsag til Trolles Beundring for hende.

En Dag er Marie paa Andejagt i Vildmosen, og netop som hun skal til at skyde efter en Flok Vildænder, falder et andet Skud. Hun lytter forbausset. Da plasker det i Sivene, en Jagthund kommer svømmende med en Vildand i Munden, og kort efter ser hun Ritmester Trolle komme roende i en Baad. De Unge bliver enige om i Forening at fortsætte Jagten.

I den besynderlige vilde Natur, paa den lune Efteraarsdag, hvis Ro og Fred kun afbrydes af Vildgæssenes og Hejrernes Skrig, bliver de to Unge forlovede. Det er som om Skæbnen havde bestemt det saaledes, at disse Naturens Børn skulde binde deres Fremtid sammen, netop medens de befandt sig i deres rette Element — den frie Natur.

5 Aar er gaaet. Trolle og Marie bor paa deres Villa lige i Udkanten af København, og deres lykkelige Ægteskab er blevet endnu lykkeligere, efter at de for 4 Aar siden fik en lille Søn.

En af Trolles Venner, ved Navn Løjtnant Hoffmann, er en hyppig Gæst i Trolles Hjem. En Aften i Officers-Klubben gør Hoffmann Tilnærmelser overfor Marie. Hun viser ham bort, dog ikke tilstrækkelig bestemt, da hun nemlig ikke vil have, at hendes Mand skal lære sin bedste Vens slette Opførsel at kende.

Da Trolle nogle Dage efter i Tjenesteanliggender maa rejse bort fra Byen, gentager Hoffmann sine Tilnærmelser. Men denne Gang bliver han kort og godt vist ud af Marie.

I en stille Aftentime sidder Marie i sit Kabinet og tænker paa sin Mand. Hun skriver et lille rørende Brev til ham og faar det netop afsendt, da hun modtager en Billet fra Løjtnant Hoffmann, der bønligt anmoder hende om en Samtale straks. Marie, der tror, at han vil bede om Tilgivelse, for at han stadig kan komme i Huset hos dem, tager imod ham. Men Hoffmanns Hensigt har kun været endnu et Tilnærmelsesforsøg overfor Marie.

Da hun atter viser ham bort, farer han op i Hidsighed, griber hende, og trykkende hende til sig kysser han hende heftigt. I det samme staar Trolle i Stuen. Han har villet overraske sin Hustru og derfor intet meddelt om sin Hjemkomst. Rasende river han Hoffmann bort fra Marie, og Løjtnanten forsvinder skyndsomst; men sin Hustru, som han tror skyldig i Utroskab, værdiger Trolle ikke et Ord.

Marie forstaar hans Tanker. Dybt bedrøvet over, at hendes Mand, som hun elsker saa højt, kan tro noget saadant om hende, tro, at en Kvindes Ære kan være saa lidet værd, vil hun ikke engang forsøge at retfærdiggøre sig, og fortvivlet forlader Marie sit Hjem. For at tjene til Livets Ophold søger hun Engagement ved Scala-Teatret, og paa Grund af sit kendte Navn, som Direktøren mener vil være en stor Attraktion, faar hun straks et favorabelt Tilbud.

Nogen Tid gaar. I Avisen læser Trolle Sensations-Nyheden om, at hans Hustru samme Aften skal debutere i Scala-Teatret. Bedrøvet sidder han og tænker paa sin tabte Livslykke. Da modtager han først nu det Brev, som Marie afsendte til ham kort før han kom hjem. I Brevet ser han tydeligt sin Hustrus Hengivenhed, og han indser, at det er ham, der har taget fejl. Han vil nu forsøge at gøre alt godt igen; dog paa hvad Maade, det skal ske, ved han endnu ikke. Han begiver sig til Scala-Teatret, og den første, han ser, er Løjtnant Hoffmann, der sidder i Sidelogen med et støjende Selskab.

I et af Varietéens Paaklædningsværelser sidder

Marie. Hun er i en Dragt som florentinsk Sanger, og hun øver sig i de Sange, som hun, til Akkompagnement af sin Luth, vil foredrage for Publikum. Da modtager hun en uforskammet Indbydelse fra Løjtnant Hoffmann til at møde ham efter Forestillingen. Hun bliver rasende ved Tanken om denne Mand, der har ødelagt hendes Livslykke og bestandig forfulgt hende med sine Tilnærmelser, og som nu sender hende denne sidste Fornærmelse. Hadet blusser op i hende, hun vil have Hævn over ham; hun griber en Revolver og forlader i Hast sit Værelse.

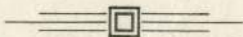
Trolle har imidlertid besluttet sig til at op- søge sin Hustru. Han vil forsøge at afværge hendes Optræden, og han faar Tilladelse til at gaa op til Omklædningsværelserne.

I Mellemtiden er Marie gaaet ned paa Scenen. Det er i Pavsens mellem første og anden Afdeling, og i en af Logerne ser hun Hoffmann kurtisere en Dame ved sin Side. I et Øjeblik, hvor Marie er alene paa Scenen, stikker hun Løbet af Revolveren ud igennem Kighullet, et Skud knalder, og Hoffmann synker haardt saaret om. Marie taber i Rædsel over sin Gerning Revolveren og flygter tilbage til sit Værelse.

Trolle, der i Mellemtiden ingen har truffet i Værelset, gaar ned paa Scenen for at forsøge at træffe hende dér. Han finder Revolveren og hører Spektaklet ude fra Tilskuerpladsen, hvor der raabes paa Læge og Politi; han ser den saarede Hoffmann i Logen og forstaar nu alt. Medens han som forstenet staar med Revolveren i Haanden og Tankerne krydser gennem hans Hjerne, kommer Personalet løbende til. De ser Trolle og antager straks ham for Morderen. Han bliver grebet og ført afsted — netop forbi Maries Paa- klædningsværelse. Da hun ser, at Trolle føres bort, styrter hun frem og angiver sig selv som Morderen, men han støder hende bort og paa- tager sig Skylden alene.

De føres begge i Fængsel, men da Dommen nogen Tid efter falder, og alle Sagens Punkter er opklarede for Edsvorneretten, lyder Dommen paa Frifindelse.

Lys og Lykke hersker atter over Maries og Trolles Liv.



(Eventuelle Forandringer i Programmet forbeholdes.)

Obs. — Hver Billet er kun gyldig til én Forestilling, omfattende samtlige Programmets Numre; — derudover maa for hver paabegyndt Forestilling ny Billet købes.